

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الطهارات

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الطهارات

چشم که بد با ضعف العبد عن ویداد نظام الدین این

ملا احمد در پیشگاه جبریا ضلالت المدقوب بعد از آنکه

التفتار به شرحی زنده بود بر تشریف زنجی و

بعضی را بیات او ۴۱ نگاه داشتند و شنبه ۴

باعت کسوف میگردانیدند این فقره که در کتب

تبرکات و شمس نامی که حاصل از دفع خدق و

الموفق العبدی بیت اول که عمر بر سر این ارجل اسرار

کرد و خواهد شد و در کتب معتبره است و در کتب

و لو ان الاطباء کان حوالی و کلک

الاطباء الانشاء بعد از حقا و در طراف

و در دور من باعث شفا میزند و حال است

شفا و عالج و زانی مفید منکر است و جواب

لو عذبت ناسی سعیت و لو صرف سرطه و ان

یا ادر

بسم الله الرحمن الرحيم الفصل الاطباء اسماها كذا نزل

الاسم ثم وفد خبرا خبرا مع اختلاف في محل

المقرونة بلورد قيس انما مبتدأ وقبل فصل الفصل الثاني

مشتبه وحصل وديروا ووكاه واو حاله في اللام

اسماها ومع الاطباء خبرا وشت مبادئ بيت وحدث

وكانه كانه بد مصراع اول انما نذر بمصدر وال

مصدر انما انما في خبر جمع است واصله بعضه من انما

كفاهه جمع ووجهه طيبان وخراب وان نزل

يا ايها الذين آمنوا وان ترموا في البحر فاصمعا

حينئذ لا تسمعوا ولا ينطقوا بحرف ولا هم يذكرون

ارادوا ان يذكروا من قولهم يذكرون

فانهم يذكرون وان حرف شرط وشرطه ان

واثرهم صيغة متكلمة وحالهم است بكذا شرط وشرطه

فانهم يذكرون واثرهم صيغة متكلمة وحالهم است بكذا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا يَحْسَبُ

مَنْ يَلْمِزْكُمْ فِي شَيْءٍ مِنْ دِينِكُمْ

أَوْ يَلْمِزْكُمْ فِي شَيْءٍ مِنْ أَمْرِكُمْ

أَوْ يَلْمِزْكُمْ فِي شَيْءٍ مِنْ عَمَلِكُمْ

أَوْ يَلْمِزْكُمْ فِي شَيْءٍ مِنْ بَيْتِكُمْ

أَوْ يَلْمِزْكُمْ فِي شَيْءٍ مِنْ مَالِكُمْ

أَوْ يَلْمِزْكُمْ فِي شَيْءٍ مِنْ نَفْسِكُمْ

أَوْ يَلْمِزْكُمْ فِي شَيْءٍ مِنْ دِينِكُمْ

أَوْ يَلْمِزْكُمْ فِي شَيْءٍ مِنْ أَمْرِكُمْ

أَوْ يَلْمِزْكُمْ فِي شَيْءٍ مِنْ عَمَلِكُمْ

أَوْ يَلْمِزْكُمْ فِي شَيْءٍ مِنْ بَيْتِكُمْ

أَوْ يَلْمِزْكُمْ فِي شَيْءٍ مِنْ مَالِكُمْ

أَوْ يَلْمِزْكُمْ فِي شَيْءٍ مِنْ نَفْسِكُمْ

و اگر بر خور و اگر بر خور نمی آید پس قبل از این که بر سر
و در یکت و فعل و الی است هر صریح و استوار و
لذو و مع سطر و تحت و در و تحت و در و منصرف
الظرفیه مضاف الی الاخره و این اراده شرط
و صحت فعل شرط و این لم یصل عطف علیه و جواب
الشرط محذوف بقرینه حفظ و است و این بیت
محذوف بودن محذوف است و این که در اصل است
محمد قد نفست کل نفس اذا ما حفت
من امر ربی لا یخفى علی جلاله و جمیع جانها
در نگاه بر سر زاری که است و بگری و هلاکت
و محذوفی است و من غم است و تقدیر صحیح
و کل نفس فاعله و هو الله و اذا ظرف تقدیر
و ما زاندا و حفت فعل شرط و من امر متعلق بحفت

وَتَبَا لَأَمْسَهُ بِرَيْفَتِهِ مَدَامُ لَمْ يَكُنْ دُونَ هَذَا بِنْتِ

نَدْبَتُهُ بِمِائَةِ أَمْرٍ عَاطِيَةٍ وَنَحْوِهَا مِنْ أَمَلٍ خَوْفٍ إِذَا

قَالَ مُحَمَّدٌ فِي بَابِ إِلَهٍ مُحَمَّدٍ فَإِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا فَانْتَ

وَأَكْبَرُ لِي بِخَلْقِكَ بِأَسْبَغِ رَحْمَتِكَ سَائِلِي

مُحَمَّدٌ أَلَمْ يَكُنْ بِمِائَةِ أَمْرٍ عَاطِيَةٍ رَأَوُا رَحْمَتَكَ إِلَى الْآخِرِ

تَنْبِيْهِ وَأَمَّا رَأَوْا عَلَى الرَّسْمَانِ مِنَ الْمَقْطَعِ عَلَى الْوَيْطِ

حَضْرَتِ سَلَوِيَّةٍ وَبِكْتِ تَنْبِيْهِ وَارْتَعَبَ فِيهَا أَمْرٌ وَالْقَوْمُ عَلَى

وَفِي مَعْنَاهُ وَبِأَمْرٍ مَرَادِي سَلَوِيَّةٍ بِأَمْرٍ نَصِيبٍ وَفَا

لِلتَّعْقِيبِ لَمْ يَكُنْ وَارْتَعَبَ الْمَقْطَعُ وَأَمْرٌ سَلَوِيَّةٍ

وَأَهْلُ خُزْءٍ فَانْتَ مِثْلُ دَوَائِلِ خُزْءٍ وَلَوْ بِمَعْنَاهُ بِنْتِ

أَلَا هُوَ وَشَاءَ هَذَا بِنْتِ دَرَسَتْ أَلَا بِمِائَةِ أَمْرٍ

دَوَاعِدُ حَقِيقَةٍ بِرَأْيِ تَعْلِيمِ خَيْرٍ أَلَا هَذَا مَا لَمْ

يَعْلَمُ شَيْئًا عَلَى كَرْبِ مَعْنَاهُ فَإِنَّ أَهْلَ دُونَ كَرْمَا

چه پندار گوئی که بای است بر فیه و جیل
 از بلا عدم ظهوری از شسته بند بر سر کز غار و او
 سر او از است با نیکه اهرام کرده و یک فعل جمل
 منقالت و ما مصدر است و یلم مبروم یلم و لا یلم
 و لا یلم و قیل بر این از غرض منفی و با کمال معنی
 این المفعول این و سنی مفعول السانی علی کرسیه
 مستقر متعلق بکافی و فی مفعول النشیه و کسریه
 مستدادی و فیه ای هر و اجمالی فی محل مفعول النصب
 الثانیة و الفاء للتحقیق و ان فی ظرف المشرقة
 یا غیره و این یا کرم یا بصرفه المجهول تاویل
 مری یا علی و امریه للقطع لکن ماضیه رباعیه است
 و امریه و استعمال ماضیه ضرورت است
 است و این بیت یکر است که حاصل مرغوض است
 است و استعمال ماضیه است و امریه و کسریه
 الحقیقه و طلبه الفاء للتحقیق و فیها الوقف و ماضیه

تَسْتَوِي قَسَمُ الْإِنْفَةِ مَا قَبْلَهَا كَمَا سَمِعْتُ دَاخِرًا
يَا عَظِيمُ نَاثِلُهُ عَفْوًا وَيُظَلِّمُ أَحْيَانًا
يُضْطَلِمُ بِمَعْنَى أَنْ يَمْدُودَ صَاحِبَ جُودٍ سَيِّدَ عَطَا
مُتَوَسِّلُ بَيْنَ عَظِيمَةٍ خَفِئَةٍ أَرْزُوقِيهِ رِيَافَتِي وَظَلْمُ زَوْجِي
تَحْتِ أَفْجَاءِ بَدَا وَظَلْمُ سِرِّهِ كَفْتُهُ بِمِغْيَا وَالتَّائِبُونَ
وَدِيدُ بَابِ الْعَطَلِ فِي غَيْرِ وَقْتِهِ وَحَدِّ عَظِيمٍ هَمَّ لَسَانُهُ
مَعْ كَرَامَةِ السُّؤَالِ وَتَوَسُّدُ الْوَجْهِ أَوْ خَرَأَ الْوَسْوَاسُ
صَلَتْ لَيْلَتُهُ فِي خِيَامِ طَلَبِ الْمَعْلُومِ الْوَارِثِ الْمَفْعُولِ
أَلَّا يَذْوَ عَمَّا مَرَّ وَتَحْتَ الْمَصِيبِ تَحْتَ الْمَرْبِ الْبُحْلَةِ حَالَةً
وَأَحْيَاءُ مَنْصَرِبِ الْخُفَاةِ فِي نَجْدِ عَطَالِ الْمَعْلُومِ
مَعْدَايَ أَيْ رَأْسَ عَالِمٍ فِي قَبْلِ وَحْدَةٍ بِمِغْيَا بِالْمَعْنَى الْبُحْلَةِ
فَتَحْ صَارَ الرُّجُوعُ وَالْمَشْنَعُ وَبَعْدَ الْإِبْرَارِ
عَنِ السُّؤَالِ جَرَّ لَهُ قَضِيَّتَهُ وَطَلَبَ رَدَّهَا
تَحْتَ بَيْنِ مَعْرُوفٍ مَسْعُودٍ نَاثِلُهُ بَعْدَ وَحْدَةٍ
فِي الْمَعْلُومِ الْوَارِثِ الْمَفْعُولِ

فَتَحْ

[illegible]

[illegible]

تقدیر امر از ما بجز میزدیم و در حقش

مکتبہ اسلامیہ لاہور

و به هر حال اسباب مغرور و نامتقین و قتلند با حقیر

و من بعد راجع الاستسار و راجع الاستسار

مذتعلی به وحی سرمدی و نرقشانی

القيم و قد منعه الله و لا يجوز له ان يبيع ما في يده

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

احضروا

سید بن ابی طالب علیه السلام

و در هر یک از اینها که در کتاب مذکور است

بسم الله الرحمن الرحيم

شماره ۱۰۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

وبعد فقد بلغنا من فضل الله

والعز على من لا ينال

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

والله اعلم بالصواب

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

والمصطفی محمد بن عبد الله

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والمصطفی محمد بن عبد الله

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والمصطفی محمد بن عبد الله

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والمصطفی محمد بن عبد الله

بسم الله الرحمن الرحيم

در این کتاب است که در این کتاب است
سید الزهراء است که در این کتاب است
در این کتاب است که در این کتاب است
م از این کتاب است که در این کتاب است
در این کتاب است که در این کتاب است
شهره در این کتاب است که در این کتاب است
خبر است که در این کتاب است که در این کتاب است
بهار است که در این کتاب است که در این کتاب است
انجیل و این کتاب است که در این کتاب است
در این کتاب است که در این کتاب است
در این کتاب است که در این کتاب است
در این کتاب است که در این کتاب است
در این کتاب است که در این کتاب است

بازت غنینه ام - نقاشا یونیه
براهنارمزدوم - دریا انداودا
بازت غنینه ام - نقاشا یونیه

دریا انداودا - بازت غنینه ام

بازت غنینه ام - نقاشا یونیه

بازت غنینه ام - نقاشا یونیه

بازت غنینه ام - نقاشا یونیه

بازت غنینه ام - نقاشا یونیه

بازت غنینه ام - نقاشا یونیه

بازت غنینه ام - نقاشا یونیه

بازت غنینه ام - نقاشا یونیه

بازت غنینه ام - نقاشا یونیه

فرزند و عذر مستند به در این مکتب و مکتب

تاسم و بمولای غفره و در حق بنیامین مغفیل دل محوس و شایان

در مع بیت در طبع اهل انوار

بِخُصَائِكَ وَكَيْفَ تَوَدُّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ

الدَّجْنُ مَحْصُورٌ خَيْرٌ مَّا أُبْدِيَ، أَيْ مَحْصُورٌ خَيْرٌ مَّا أُبْدِيَ

ان مظلوم نہ کہنا یہ از سر مرغان است پندار می ران

بسم الله الرحمن الرحيم

میرزا کریم خان زند

بزرگوار است که در این کتاب

و امرت ان اسے
نہایت سے اس کے

فانما هو الذي هو في

مدد الدائم معه فتمت يوم الاثنين ١٠ من شهر ربيع الثاني ١٢٨٥

五

بسمك سيدنا محمد
تفتيح من تحت قلم و

می نماند جز این که

مجلس ششم در روز شنبه ۱۲۰۴

از این فایده و یک بار در همین مختصر از

والتقى من غزوة بني النضير

سر منزهة فيه لغة وافي على ما استقر

میرزا میرزا حسن و میرزا حسن

سید احمد علی خان بونیر

نیز منور بن ابی بکر است

تاریخ و سیرت امیر خسرو دهلوی

ولم يكن
لما يترك

بسم الله الرحمن الرحيم

والم جزمه و با طر غیر مجرم هم و انما بناه مبتدا و خبر

اعمالی هر یک خبره و الباء زائد و ما سوره و ه و ت

و هو فاعل یادی و لبرون فاعل لا یست و منف و الی الی

و بنی منف و الی زاید و جعله مبتدا و خبر و ه و ت

و تنهی منخ نائب الی می برمی و ت و الی منخ نائب الی

عما جازیم است عمل خود ۱۱ از جمله ذات است و غدر و

شر است و تضییع منی منخ خبر عیث یث

لم تری قبل السیر یا بنیای خضلا میمند منخ خبر

که رفتید عیث منخ است و نور و الی است منخ خبر

از منخ و غیر این منخ دارد مردم غیر است و عیث

فعل منی یعنی یا بنیای خضلا میمند منخ خبر

تضییع و عیث منخ خبر منخ خبر

تضییع و عیث منخ خبر منخ خبر

تضییع و عیث منخ خبر منخ خبر

تضییع و عیث منخ خبر منخ خبر

تضییع و عیث منخ خبر منخ خبر

تضییع و عیث منخ خبر منخ خبر

زمره آن ائمه است که با حق تعالی

و رانده اند از انانیت و اولاد

پسندیده است و چون که میماند بیدار و سرخ زرد

و است و این حدیثی که فرموده است و حق تعالی

و استخرا مالتی است و سودتی فعلی است و

سوی علی عز و جل و در حق متعلق بودنی و

و است و این حدیثی که فرموده است و حق تعالی

و است و این حدیثی که فرموده است و حق تعالی

و است و این حدیثی که فرموده است و حق تعالی

و است و این حدیثی که فرموده است و حق تعالی

و است و این حدیثی که فرموده است و حق تعالی

و است و این حدیثی که فرموده است و حق تعالی

و در این کتاب 4 و در این کتاب 4

معه احدیه - معررتیه و تفریحیه و تفریحیه

اسی، متعلق بحکمت است باین اثر توحید و انضباط

و المراد منها لیس، و حسب ترجمه و تفسیر

بسیفۃ التثنیۃ واحد منقول و سابق برین است و

تثنیۃ تعلق باین اثر و تالیف لا اربک الی

من کلامه لایستوی مع تفسیر و تفسیر

شیر یعنی قسم و ردایم باینده رحم مرایم، و قد

ماند و نه از رحم ملک باینده راید و مدح است

یعنی و قد حضرت رسالت بنیاد علی السبیل

وسلم و الی و حسب مقتضای و تفسیر و تفسیر

مقتضی باینکه از کلام و تفسیر و تفسیر

تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر

تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر

تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر

تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر

تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر

تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر

تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر

مجلس اول

خبره انك من اول القلوب بالحق في كل شيء

انوسا بک علی اکبر

اندر حق میرزا به بود با سلسله و میرزا

برای آنکه این کتاب را به دست خود بخوانی و به دست دیگران ندهی

میشم این را از سر به تنی این را می دانم

بغوتت ولیم دایم روسانیدہ غفر و غفر

است و انچه در معنی از هر کس از این دست است

الحمد لله رب العالمين

منه و من الله و الى الله راجعون

فصل فی بیان سبب و اثر و معلول و مسبب

1875

برهان بر استخفاف

1890

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

عليه وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم أئمة المرسلين

مسيح فحول بركة فرشتی علم هم مظلوم و هم غلام و اللّٰهم

القسم قد التفتين و علمت فعل و غروك فاعلم و ^{بمختلف} ~~مختلف~~

جان رسد و آت ز کرم و وف ^{بمختلف} ~~مختلف~~ اسما و انما لیدسم

و استیت خبر راجع و معدی علیه حال و عادی علیه ^{بمختلف} ~~مختلف~~

و شایسته بیت در قلب اوین است بیا و بقیا ^{بمختلف} ~~مختلف~~

و بیا این شایع معقول و لازمیه اجتماع الواوین و ^{بمختلف} ~~مختلف~~

فما عودین من نسیم و عود من تمامه عتوا ^{بمختلف} ~~مختلف~~

بامر هر حاجت بلیصه با الیامه عتوا و ادان ^{بمختلف} ~~مختلف~~

من مده بر چیده باقی خود او و چوب یکا ان و یک چوب از نوع دید ^{بمختلف} ~~مختلف~~

و در اندک ایشام و ان و خوف بلا یقی و ^{بمختلف} ~~مختلف~~

فما عودین من نسیم و عود من تمامه عتوا ^{بمختلف} ~~مختلف~~

بامر هر حاجت بلیصه با الیامه عتوا و ادان ^{بمختلف} ~~مختلف~~

بعد از آنکه با مشاهده متعلق در مرتبه
 خرد را و بارها متعلق را در مقام
 و مجموع است بنا و این است که در مرتبه
 متعلق به و در این مرتبه است که در مرتبه
 مذکور و بر آنکه مع موقوفه شد و کما

وَأَرْسِلْ فِي كُلِّ بَلَدٍ خَلِيفَةً

اعذر و ایچیدوردیم مار جیدند خستیم اینه اشجرت

فیل خمس زدا شد با شصت و نه در روز دهم

ایزده ای اعظم الحسین علم مرزبان

و اما در این کتاب که در این کتاب است

... و ...

مسند فاضل العالی حضرت مولانا محمد رفیع الدین صاحب

بسم الله الرحمن الرحيم

سید محمد علی میرزا

مستوفی

مها
السلام و این نرسیده به لغت جایز است بیت
لنا سالما بردا کتیمیا بعضیم بعضیم
عداوند عالمی با فدا برد تو ۴ از برای ما حال کو
که سالم باشی از افات و در حالتی که بر دیمانی نرسیده
از بر زکی میباید و تو عظیم والله مبتدا و بیت خبره و لنا
متعلق به سالما حال من الف فرد بردار مبتدا و
بنجیل خبره و تو عظیم عطف علیه و ش باید بیت را را
جمله است که حال واقع است بدون واو باعتبار
وقوع او بعد از حال مفرد پواو والر واو ذکر شخص تر هم
عطف جمله بر مفرد می شود لان الواو واقع اکثر للعطف و جمله
الحالیه حال من الحاف یعنی لوقوعها بعد حال مفرد و هو
قول سالما الم تحت تر ما لانه قیت والله عصر
ومن بمثل العیس بری و یسع بجنا ایا نری تو ای
فلانی خبر بر اگر من فان شکر ده ام و حال الک ر و کاف شکر ده

بمثل

اینکس است اول کردانند کاف او ۱۴ از اول عمر
شید و الهمزة مفعول للمی ب تر عمل و فعل و مفعول
و لافت صل ما و الهمزة مبتدا و اعصر خبره و هر مفعول
مفعول و تر مفعول و عمل فعل و العین فعل و الهمزة مبتدا
لی و عید معدوف و هر مفعول و میری خبره و یسع عطف
عید ب در عدم حذف بهر هست و این ضرورت است
و اگر حذف اول است جمله تحقیق اری عینی عالم
ر یا کلام نا عالم بالز هات بینه می عالم
بهر چشم خو عری که هر که ندید اند عینی او
و حال انکه مرد و عالم انکه چیزی باطل و عین الز هات
الا باطل و اری من ب الافعال المنقحة و عینی
مفعول الاول و مفعول ال و لم تر یا ه صل و
ضمیره ع ی و کلام مبتدا و عالم خبره و الز هات
متعلق و ب این هست و بیت و نقار ندارد

صاح هل ريت او سمعت بر
قوى في الحاله
شبانى 4 كه بر كرد اند به پستان چير پرا كه قرار داده در
دوشى از بر دوشيده و صاح من و اما بر علم بحدف از
و هل استغفر الله و ريت من و فاعل و سمعت عطاء الله
والله 4 يدا و 4 بر و ريت من و فاعل و احد على التماس
و رد فعل و فاعل استر و اجله نعت لراع و في الضرع متعلق
بر دو و ما منقوله موصول و ترى با بدل احد الرأيه با كيا
و صله و اصله فرد في الحلاب متعلق به و يروى في العلاء
بدل الحلاب جمع غلبه بعين العين و يكون اللام
محمى به محلب ببلد و ش با اين ريت در حذف جمله است
از فعل ماضى و اما اينه خلاف قيس است و ش با ريت با هم
فا صبح العير بر كودا على الامر شان ان ريت
في الموحل بنه نس و چند و دى كوى ثابت بر

بالتاكن وعدم الاحتياج اليها فصار خفصم ومنها
برع عن وهو الجمع المرنث الغائب عن الفعل المضارع

الروى

من ذاع يروى من الرقع كيف لمن من قال يقول من
يقول ومنها نحاة وهو الجمع المذكور للذكر المتأخرو

الذي هو اسم فاعل اصل فحوة فهو طلبة قلبت
الفا لحر كها وانفتاح ما قبلها فصار نحاة في

بالمفردات كالصلوة والزكاة فضم اولها صا
نحاة ومثله غلاة ومثاله ومنها ما لا تدور

جمع مكر للفا لاصل قرلة مثل طلبة قلبت الواو
الفا لحر كها وانفتاح ما قبلها فصار نحاة في

ومنها ازراء وهو مفرد مذكر غائب عن الفعل
الماضي من باب الافتعال اصل ازراء قلبت

واضع